

ומכרתי אותו כדי לזכות בתורה. בכה רבי חייא בר אבא אמר לו: ולמה אתה בוכה? אמר לו: שלא השארת לזכותך כלום.

אמר לו: חייא בני, קלה היא בעיניך מה שעשית, שהשarterי דבר שנברא בששה ימים בעבור דבר שנברא בארכעים, שנאמר (שמות ל) ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארכעים ליליה, וקניתי דברים גודלים וטוביים שאינם בעולם, והם עצה ותוישיה וחקמה וגבוראה, שנאמר (משלי ח ט) לי עצה ותוישיה אני בינה לי גבורה.

בשונה ובו יוחנן עוסק בתורה, היו פניו מאירים כזוהר המשמש. יום אחד פגש בו רב יוסף. אמר לו: ראה פניו זהרים כזוהר המשמש. אמר לו: אינו אלא שהשעור מאר לי. קרא עליו (שופטים ה, לא) ואהבו ביצאת המשמש בגבורתו.

רבי יצחק אמר, התורה נקראת תושיה במתילה, ואמר בך גבורה, שנאמר לי עצה ותוישיה וגוי. תדע לך, כי במתילה נקראת תושיה, שמתשת כחו של אדם, מפני שיש לו להלחם עם יציר הרע, ולכחת כל גופו בבית המקדש, עד שירגיל אותו בתורה. בין שהוא רגיל לעסוק בתורה, אז יש לו שמחה וגבוראה, שנאמר אני בינה לי גבורה. ו祚ה לומר, כשאדם רגיל בתורה ובחקמה, אז יש לו תפארת. ואיזו היא גבורה? להלחם מלחמות ה', שנאמר (במדבר כא יד) על בן יאמר בספר מלוחמות ה', שם תהא המלחמה והגבורה.

ובתורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, שנאמר (משלי ח ט) ואיה אלהו אמן, אל תקרי אמן, אלא אמן. וזהו בראשית בראשית

חקל, אמר רבי יוחנן, האイ הווי דידי, זוגניתה, כדי למוציא באורייתא. בכה ר' חייא בר אבא, אמר ליה ולמה אתה בכוי. אמר ליה, שלא שבקת לסייעתך כלום.

אמר ליה, חייא בני, קלה הוא בעיניך מה דעבדית, דשבקית דבר שנברא בששה ימים, בעבור דבר שנברא בארכעים יום, שנאמר (שמות לד כה) ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארכעים ליליה וקניתי דברים גודלים וטוביים שאינם בעולם, והם עצה ותוישיה וחקמה וגבוראה, שנאמר (משלי ח יד) לי עצה ותוישיה אני בינה לי גבורה.

ר' יוחנן פד הרה לעי באורייתא, והוא אנפוי זהירין בזוהר דשםשא, יומא חד פגע ביה ר' יוסף, אמר ליה חמא אנפה זהירין בזוהר דשםשא, אמר ליה לאו הוא אלא שמעטה דנהרא לי. קרא עלייה (שופטים ה לא) ואהבו ביצאת המשמש בגבורתו.

ר' יצחק אמר, התורה נקראת תושיה במתילה. ואחר כך גבורה, שנאמר (משלי ח יד) לי עצה ותוישיה וגוי, תדע לך כי במתילה נקראת תושיה, שמתשת כחו של אדם, מפני שיש לו להלחם עם יציר הרע, ולכחת כל גופו בבית המקדש, עד שירגיל אותו בתורה. בין שהוא רגיל לעסוק בתורה, אז יש לו שמחה וגבוראה, שנאמר אני בינה לי גבורה, רצונו לומר כשאדם רגיל בתורה ובחקמה, אז יש לו תפארת, ואיזו היא גבורה, להלחם מלחמות ה', שנאמר (במדבר כא יד) על בן יאמר בספר מלוחמות ה', שם תהא המלחמה והגבורה.

ובתורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, שנאמר (משלי ח ט) ואיה אלהו אמן, אל תקרי אמן, אלא אמן. וזהו בראשית בראשית

ברא אלְהִים, עם ראשית ברא אלְהִים את השמים ואת הארץ, וזו היא הTORAH.

רבי יהונתן אומר, לא נברא אלא בשכיב היראה, שנקראת ראשית, שנאמר (משלי י) יראת ה' ראשית דעת. ומפני לנו שהעולם נברא על פי היראה? שנאמר (קהלת ג, י) והאלְהִים עשה שמייראו מלפנינו. והאלְהִים עשה את הארץ שמייראו מלפנינו. עשה את הארץ כדי שמייראו מלפנינו, ועל פי היראה, שהיא בראשית, ברא אלְהִים את השמים ואת הארץ.

בראשית, רבי אלעזר פותח (זהלטן כת) שיר המעלות אל ה' בקרתה לי קראתי ויענני. שירים תאבים ברא הקדוש ברוך הוא בבריאת שמים וארץ, כדי להללו ולשבחו, ולשבחו, שהוא יוצר הכל. השמים אומרים שירה לפניו, שנאמר (זהלטן ט) השמים מספרים כבוד אל, והארץ אומרת שירה, שנאמר (שם צ) שירו לה כל הארץ.

ועוד, שכל העולם תאבים ושמחים לפאר ליוודם בחזותם נפלאותיו בשמים ובארץ, וזהו בראשית. עין באותיות ותראה, שיר פא"ב. כלומר, פא"ב לאמר שיר פא"ב. נפלאותיו בשמים ובארץ, איזה הוא אומתם המעלות ובארץ, איזה הוא אומתם השמים שהיה רוד המלך עליו השלום אומר. אלו הם אומתם השירים של אומתן המעלות, שהם השמים שנאמר (עמוס ט) הבונה בשמים מעלוות. ודוד פאב לךם וזהו מועלותיו. וזהו שיר פאב.

ונאמר רבי אלעזר, כתוב (איוב לח) בך ניחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלְהִים. מאן אינון בני האלְהִים. אלו הם המלאכים, שהם אומרים שירה לפני יוצר בראשית בכל לילה, בנגד שלש משמרות דגוי היללה. ובכל משמירה ומושמירה, כל בת וכת אומרת שירה.

אלְהִים, עם ראשית ברא אלְהִים את השמים ואות הארץ, וזו היא הTORAH.

ר' יהודה אומר, לא נברא אלא בשכיב היראה, שנקראת ראשית, שנאמר (שם א) יראת ה' ראשית דעת. ומנא לנו שהעולם נברא על פי היראה, שנאמר (קהלת ג, י) והאלְהִים עשה שמייראו מלפנינו. עשה את הארץ שמייראו מלפנינו, ועל פי היראה שהיא ראשית, ברא אלְהִים את השמים ואת הארץ.

בראשית, רבי אלעזר פותח, (זהלטן קכ א) שיר המעלות אל ה' בקרתה לי קראתי ויענני. שירים תאבים ברא הקדוש ברוך הוא בבריאת שמים וארץ, כדי להללו ולשבחו, שהוא יוצר הכל. השמים אומרים שירה לפניו, שנאמר (שם ט) השמים מספרים קבוע אל, והארץ אומרת שירה, שנאמר (שם צו) לה כל הארץ.

ועוד, שכל העולם תאבים ושמחים לפאר ליוודם נפלאותיו בשמים ובארץ, וזהו בראשית. עין באותיות ותראה, שיר פא"ב. כלומר, פא"ב לאמר נפלאותיו בשמים ובארץ, איזה הוא אומתם המעלות שחייה דוד המלך עליו השלום אומר. אלו הם אומתם השירים של אומתן הבונה בשמים מעלוותיו. וזהו פאב לךם, והיה אומרים, וזהו מועלותיו. וזהו שיר פאב. (דף יא נ"א) שיר פאב.

ונאמר רבי אלעזר, כתוב (איוב לח) בך ניחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלְהִים. מאן אינון בני האלְהִים. אלו הם המלאכים, שהם אומרים שירה לפני יוצר בראשית בכל לילה, בנגד שלש משמרות דגוי היללה. ובכל משמירה ומושמירה, כל בת וכת אומרת שירה.

כל כת וככת אומרת שירה. ובמשמירה האחרונה שהיא בסופה, והיא לעת הבקר, כל הכוכבים והETOות, והמלכים הנקראים בני האלים, הם אומרים שירה, שנאמר ברא ייחד פוכבי בקר וגוו.

ובן אחד כפי מעלהו, להורות קהילת (^ח) כי גביה מעלה גביה שמר, כי מעלות יש להם אלה למעלה מלה, על כן נאמר שיר למעלות, מעלות המלאכים שהם אומרים שירה, וזהו בראשית, שיר פא"ב, ברא אליהם את השמים ואת הארץ. אליהם את הארץ. רבי חזקיה היה הולך בדרכו, והיה עמו רבי יוסי בר חלפתא. כמו לכת אחר חצות הלילה. עד שהי הולכים, אמר רבי יוסי לרבי חזקיה, מה עשינו? שהרינו שנינו, לעולם יצא אדם בכיתוב. אמר לו רבי חזקיה: ברימה היא, בא ושם סדר נعمות קול גלגלי המיות שהם משבחים שירה לפני אלהינו. עד שהטה אוננו, שמע קול תשבחות נعمות, שמע שהי אומרים (תהלים ט) זה, לעולם ישב וגוו.

אמר לו רבי חזקיה: בני, שמעת כלום? אמר לו: קול נעימות. ומה נעימות ותתשבחת מהפסוק הנה ששמעתי, בעת ידעתי פרושו, שכתוב והוא לעולם ישב כוונן למשפט כסאו, שבכל שעה ושעה שדנים דין, שכינת הקדוש ברוך הוא, שהיא פאה כבודו, מתקנת שם, ממשמע שנאמר כוונן למשפט כסאו.

אמר לו: ידעת איזו היא משמירה מלacci השרה שומרת שאומרים את זה? אמר לו: לא. אמר לו: משמרת אומרים המלאכים הנקראים אלהים היא, שלמן, עשרה משמרות של מלאכי

ובמשמירה האחרונה שהיא בסופה, והיא לעת הבקר, כל הכוכבים והETOות, והמלכים הנקראים בני האלים, הם אומרים שירה, שנאמר, ברא יחד כוכבי בקר וגוו.

ובן אחד כפי מעלהו. להורות כי גביה מעלה מלה, על כן נאמר שיר המעלות, מעלות המלאכים שהם אומרים שירה, וזהו בראשית, שיר פא"ב, ברא אליהם את השמים ואת הארץ.

רבי חזקיה היה איזיל באורח, ותוה עמייה ר' יוסי בר חלפתא, קמו למיזל. בתר פלגות ליליא, עד דהו איזלי, אמר רבי יוסי לרבי חזקיה, מי עבידנא, דהא תנינן לעוזם יצא אדם בכיתוב.

אמר ליה רבי חזקיה, ברירתא היא, פא שמע סדר נעימות קל גלגלי חיوتא, דאיינון משבחן שירתא קדם אלהנה. עד דארכין אודגניה, שמע קל תושבחתא נעימותא, שמע דהו אמרי (תהלים ט ח) זה, לעולם ישב וגוו.

אמר ליה רבי חזקיה, ברי, שמעת בלוום. אמר ליה, קל נעימותא. ומין נעימותא ותושבחתא מהאי פסוקא דשמעית, בון ידענא פירושו, דכתיב זה, לעולם ישב כוונן למשפט כסאו. דבכל שעטה ישעתה דידייני דייני דין שכינתא דקודשא בריך הוא, דהוא פורסא יקרים מתקון תפן, ממשמע שנאמר כוונן למשפט כסאו.

אמר ליה ידעת איזו היא משמירה מלacci השרה אמרי דא. אמר ליה לאו. אמר ליה, משמרת אומרים המלאכים, הנקראים אלהים היא. דתניא, שעשרה משמרות של מלאכי השרה אייבא ברקייעא, וαιינון